

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Trebeș Grigore,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Pelaghiei Tudoreanu către Trebeș Grigore privind anularea certificatului de moștenitor și a înscrisului intabulat în registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul lui Trebeș Grigore și menținută hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 24 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 02.07.2015, Tudoreanu Pelaghia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Trebeș Grigore, prin care a solicitat declararea nulă a certificatului de moștenitor legal, eliberat de notarul public Oleg Gladîș, pe numele lui Trebeș Grigore, pe averea succesorală rămasă după decesul Lidiei Crasnopolscaia, ce constă din apartamentul nr. 22, situat pe str. Trandafirilor, 31/2, mun. Chișinău și declararea nulă a înscrisului din 26.05.2014 din Registrul bunurilor imobile, efectuat în baza certificatului de moștenitor legal nr. 4537, privind înregistrarea dreptului de proprietate a lui Trebeș Grigore asupra ap. nr. 22, situat pe str. Trandafirilor, 31/2, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 05.10.2010, Crasnopolscaia Lidia, care a decedat la 29.11.2010, a semnat testamentul prin care a testat toată averea sa, inclusiv și ap. nr. 22, situat pe str. Trandafirilor, 31/2, mun. Chișinău, cet. Tudoreanu Pelaghia. Testamentul nr. 6045 din 05.10.2010, a fost autentificat de notarul Viorica Șevciuc.

La 06.06.2011, Trebeș Grigore s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea nulității testamentului semnat de către Lidia Crasnopolscaia, la 05.10.2010.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08.02.2013, acțiunea acestuia a fost respinsă.

La 04.02.2014, Curtea de Apel Chișinău a casat hotărârea Judecătoriei

Buiucani din 08.02.2013 și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care a admis parțial acțiunea lui Trebeș Grigore, declarând nul testamentul nr. 6045 din 05.10.2010.

Împotriva deciziei enunțate, a fost declarat recurs de Tudoreanu Pelaghia, care, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.11.2014, a fost admis cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04.02.2014 și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08.02.2013.

Astfel, până a deveni irevocabilă hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08.02.2013, cauza aflându-se pe rolul Curții Supreme de Justiție, fapt care îi era cunoscut lui Trebeș Grigore, acesta s-a adresat notarului Gladîș Oleg întru eliberarea certificatului de moștenitor legal pe averea succesorală ce i-a aparținut defunctei, Crasnopolscaia Lidia, eliberându-i-se certificatul solicitat la 26.05.2014 cu nr. 4537.

În baza certificatului enunțat, la 26.05.2014, în Registrul bunurilor imobile a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra ap. 22, situat pe str. Trandafirilor, 31/2, mun. Chișinău, după Trebeș Grigore.

Invocând prevederile art. 217 alin. (1), art. 220 alin. (1), art. 505 alin. (1) lit. b) Cod civil, reclamanta a susținut că certificatul de moștenitor legal nr. 4537 din 26.05.2014 și înscrisul intabulat în registrul bunurilor imobile, la 26.05.2014, sunt ilegale, întrucât prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 26.11.2014, a fost constatată legalitatea testamentului autentificat de notarul public Viorica Șevciuc, cu nr. 6045 din 05.10.2010, prin care Crasnopolscaia Lidia a testat toată averea sa, constituită din ap. 22, situat pe str. Trandafirilor, 31/2, mun. Chișinău, Pelaghiei Tudoreanu.

În așa mod, toate actele ce se referă la dreptul de proprietate asupra imobilului menționat *supra*, pe numele lui Trebeș Grigore, sun lovite de nulitate absolută, deoarece contravin legii.

Prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 24.12.2015, menținută prin decizia Curții de apel Chișinău din 13.04.2016, acțiunea a fost admisă.

La 20.10.2016, Trebeș Grigore a declarat recurs împotriva actelor judecătorești enunțate, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de apel Chișinău din 13.04.2016 și a hotărârii Judecătoriei Dubăsari din 24.12.2015 cu remiterea pricinii la rejudecare.

La 26.12.2016, Tudoreanu Pelaghia a depus referință la cererea de recurs din 20.10.2016, prin care a solicitat declararea inadmisibilă și tardivă a cererii de recurs depusă de Trebeș Grigore.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Trebeș Grigore nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul lui Trebeș Grigore nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de Trebeș Grigore, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Trebeș Grigore.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Iulia Oprea